

 DIVADLO
NOVÁ SCÉNA

JÁNOSÍK

Gabo DUŠÍK - Daniel HEVIER - Svetozár SPRUŠANSKÝ

pôvodný slovenský muzikál

DIVADLO
NOVÁ SCÉNA

JÁNOŠÍK

Gabo DUŠÍK – Daniel HEVIER – Svetozár SPRUŠANSKÝ
pôvodný slovenský muzikál

hudba: **Gabo DUŠÍK**

libreto: **Daniel HEVIER, Svetozár SPRUŠANSKÝ**

texty piesní: **Daniel HEVIER**

hudobné naštudovanie: **Lubomír DOLNÝ**

choreografia: **Ján ŠEVČÍK**

kostýmy a scéna: **Alexandra GRUSKOVÁ**

réžia: **Svetozár SPRUŠANSKÝ**

svetové premiéry: 16. a 17. september 2021

Divadlo Nová scéna Bratislava
75. divadelná sezóna – 2021/2022

generálna riaditeľka: Ingrid Fašiangová
umelecký riaditeľ: Karol Čálik

Milí naši diváci,

začiatok 75. sezóny Divadla Nová scéna patrí našej národnej legende, v podobe pôvodného a výnimočného slovenského muzikálu.

Okrem toho, že Jánošík je v našom povedomí ukotvený ako národný hrdina, je už po desaťročia silnou inšpiráciou mnohým umelcom, ktorým poskytuje pestrú paletu možností na spracovanie.

Nejednoznačný historický výklad má v sebe náboj mystiky, rozprávkovosti aj ľudovosti. A práve tieto atribúty ponúkli ideový základ pre vznik originálneho divadelného diela. Autorsko-realizačný tím pripravil poetické "Divadlo dávnych čias, ktoré láka nás aj vás" (ako sa spieva v jednej z piesní), s malebnou vizualizáciou a jedinečnými folklórnymi vstupmi.

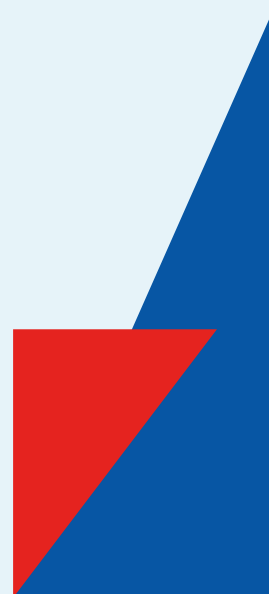
Jánošík chcel zmeniť svet k lepšiemu. Pokúsme sa o to aj my. Chráňme si všetko vzácne a hodnotné v našom živote a bytí, chráňme si národné tradície a kultúru v nás.

Ingrid FAŠIANGOVÁ

generálna riaditeľka Divadla Nová scéna

predstavenie vedie	Dagmar Gucmanová
text sleduje	Darina Sečanská
asistent réžie	Marcel Mondočko
asistenti choreografa	Martin Mikulášek, Ivana Antolová
korepetície	Ľubomír Dolný, Iveta Weis Viskupová
vedúci technickej prevádzky	Juraj Adamko
vedúci stavby scény	Martin Novák
stavba scény a prestavby	Patrik Buzáši, Erik Gajdoš, Pavol Hanakovič, Lukáš Jenča Mikuláš Rigda, Martin Baláž, Michal Hupka, Kamil Kollár Viliam Kováčik, Roman Stacha, Michal Kúdela
svetelný design	Katarzyna Łuszczuk
scénické svetlo	Norbert Dovičovič, Štefan Friedl, Miroslav Jakábek Peter Švec, Samuel Duša, Laco Pecha
videodokrútka	Jozef Antálek
scénický zvuk	Tomáš Laco, Lukáš Rudzan, Peter Karaffa, Miroslav Šur
masky a parochne	Mária Biháriová, Jana Privits
garderóba	Jarmila Ťažká, Eva Beňová, Lucia Bartošová Zlatica Hujbertová, Vierka Kačiaková
rekvizity	Michal Sitko, Veronika Sládečková
vedúca výroby	Valéria Čambálová
výroba	Zuzana Krčová, Bohdana Ivanková, Viera Mifkovičová Peter Šaš
kostýmy vyrobila krajčírska dielňa Divadla Nová scéna	Radovan Molec, Tomáš Ambra, Zuzana Ferková Sylvia Švorcová, Bronislava Tummová, Irena Fríbortová Dagmar Jablonská, Alena Lehotská, Marta Kralovičová Angela Kollerová, Ľubica Chlebovcová
výroba klobúkov a čepcov	Daniela Augustínová
výroba obuvi	Made By Hand, s. r. o. Bratislava
plisovanie	Jankiv Siblings Prešov – Michal a Karolína Jankivová
potlač kostýmov	Borgis, s. r. o. Bratislava
vlasové doplnky	Vlasové a parochňové štúdio LUBO – Lubo Birošík
Ďakujeme SLUKU za zapožičanie klobúkov do inscenácie.	
výroba scény a scénických doplnkov:	COLEUS, s. r. o. Bratislava
výrobnno-prevádzkové zložky pod vedením	Ing. Mariusa Krištofoviča
hudobná nahrávka bola realizovaná v štúdiu	TC LEMONS, Antolská 4, Bratislava
orchestrácia	Gabo Dušík
zvuková réžia, mixáž, editácia	Ing. Ján Machút
zvuková réžia nahrávky	Lukáš Sadloň
fujara, koncovky, píšťalky, drumble	Róbert Puškár
husle, viola	Ján Kružliak ml.
elektrické gitary	Peter Farnbauer
asistentka skladateľa	Rebeka – Ester Dušíková

JÁNOŠÍK

Dárius KOČI
Patrik VYSKOČIL

ANIČKA

Miroslava DRÍNOVÁ
Lenka MACHCINÍKOVÁ

MATKA

Jana LIESKOVSKÁ
Karin OLASOVÁ

VÍLA NEVÄDZA

Romana DANG VAN
Martina DOLNÁ

KATRENA, žena a bosorka

Lucia VRÁBLICOVÁ

PAVČINA, žena a bosorka

Monika DRGÁŇOVÁ

ŽIVENA, žena a bosorka

Natália KÓŠOVÁ a. h.

HOLENA, žena a bosorka

Katarína ČILLÍKOVÁ

ULINA, žena a bylinkárka

Danuša PELCROVÁ

PAVOL DOBŠINSKÝ, učiteľ

Ján MISTRÍK

INTRIGÁN

Juraj ĎURDIAK

KŇAZ

Marcel OCHRÁNEK

CVERGEL, krčmár

Lukáš PAVLÁSEK

BRŠLICA, hlavný dráb

Pavol PLEVČÍK

HUNCAGA, starý zbojník

Karol ČÁLIK

PLAVČÍK, zbojník

Vladislav PLEVČÍK

ŠUŠOLKA, zbojník

Lukáš PIŠTA

CHLASTIAK, zbojník

Peter MAKRANSKÝ

VAVREK, zbojník

Michal CANDRÁK

SATORA, zbojník

Viktor VRBIAR a. h.

CHARDONOVÁ, grófka

Mirka GÁLIS PARTLOVÁ
Andrea SOMOROVSKÁ

MOGOŇ, gróf

Pavol TOPOL'SKÝ

BRČANSKÝ, pán

Martin KAPRÁLIK

RAFANIDES, pán

David ÁRVA a. h.

MARIÁSSY, pán

Marcel MONDOČKO

SABATO, pán

Tomáš MAJLÁTH

CHLAPEC

Oliver BOUBLÍK a. h.

Šimon SOMOROVSKÝ a. h.

Nicolas ŠKULTÉTY a. h.

ZBOJNÍCI (v alternáciách)

Jozef ANTÁLEK

Ján BLAHÁČ

Martin MIKULÁŠEK

Patrik ŠČASNOVIČ

Lukáš VARGIC

Dávid BOSÁK a. h.

Juraj JÁNOŠÍK a. h.

Matej OŠKERA a. h.

Adam SOBOL a. h.

VÍLY a ZBOJNÍCKE FRAJERKY

(v alternáciách)

Ivana ANTOLOVÁ

Zuzana KRAUSOVÁ

Zuzana NÁPRSTKOVÁ

Marta NITRANOVÁ

Adriana PINKOVÁ

Nikola LONEKOVÁ a. h.

Mária MIKLOVIČOVÁ a. h.

Kristína ROSOVÁ – MORAVČÍKOVÁ a. h.

Kamila ZARRELLA a. h.

BUBENÍK

Ján LAU

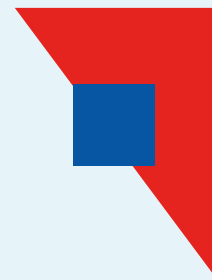
PANDÚRI

Patrik BUZÁŠI, Pavol HANAKOVIČ

Lukáš JENČA, Kamil KOLLÁR

Martin NOVÁK, Michal KÚDELA

Mikuláš RIGDA

PIESEŇ ZBOJNÍKOV

*Otvára hora nám
prvú zo siedmich brán
Mesiac je kmotor náš
a z hôr sa stal náš chrám
Zbojníkov udatných hustá tma chráni
A z nás divokých majú strach páni
Keď nás k nim povedie
zbojnícky kapitán*

*Otvára hora nám
druhú zo siedmich brán
Zbojnícke krédo znie:
Bedárov život bráň!
Budíš sa s vílami a líhaš s vlkmi
Spíme v náručí pochmúrnych
našich hôr
Noc krídla dáva nám,
les dá nám úkryt
Víchrom zahučí zbojnícky
mocný chór*

*Otvára hora nám
tretiu zo siedmich brán
Pre nás je dokorán
Hádam skončím vo väzení
Snáď za rebro zavesený hákom
klietku zlatú nevymením
za tieto krídla, čo mám dnes*

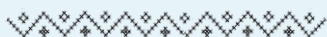
SVETOZÁR SPRUŠANSKÝ / divadelný režisér a dramaturg, libretista

Ako dramaturg Divadla Nová scéna som si pred takmer štyrmi rokmi položil otázku, aká téma, dejinná udalosť, problém, reálna osoba, fiktívna postava, literárne či iné umelecké dielo by dokázalo v súčasnom javiskovom tlmočení a v žánrovej podobe muzikálu osloviť a zaujať dnešného diváka. Aký námet by bol pre slovenského diváka dnes zaujímavý a živý? Čo by ho dokázalo pritiahnúť do hľadiska Novej scény?

Po dlhých dňoch, až mesiacoch premýšľania som nakoniec prišiel k absolútne neprevertnej a na prvý pohľad neoriginálnej myšlienke: Jánošík. Áno, Jánošík! Osoba tak všeobecne známa, veľakrát sprofanovaná, a pritom pre väčšinu Slovákov v jeho faktoch neznáma.

Jánošík. Hrdina mnohých našich ikonických diel. A predsa ostal bez pôvodného slovenského muzikálového spracovania. Kto iný, ak nie my – Slováci, si má vytvoriť svojho vlastného muzikálového Jánošíka?! Po vyslovení tejto myšlienky nahlas pred svojimi priateľmi som s prekvapením zistil, aké nadšenie i skepsu v nich toto meno dokáže vyvolať. A začal som sa sám seba pýtať: Prečo je Jánošík osobou, ku ktorej sa Slováci s takou vášňou stále vracajú? V čom tkvie jeho príťažlivosť? Je magnetom, ktorý púta protichodné reakcie a názory. A pritom je stále živou súčasťou našej prítomnosti. Bude to tým, že ho vnímame skôr ako legendu? Archetyp a superhrdinu? Mýtus o našej národnej veľkoleposti, odvahe a túžbe po spravodlivosti? Je naším ideálom, do ktorého sa radi projektujeme? Klamlivým lakmusovým papierikom našich túžob? A čo keď je Jánošík iba ospravedlňenkou našej reálnej všednosti, zbabelosti a malosti? Farebným snom, ktorým sa radi opájame. Takže aspoň hrdinu si vymaľujeme takého, akého ho chceme mať. Kým by sme chceli byť, keby sme to v reálnom živote aj dokázali. Je Jánošík stále iba bájnou rozprávkou o Slováckovi, ktorý bohatým bral a chudobným rozdával? A my? Akí sme dnes my? Čo hodnotné a pozitívne z Jánošíka si nesieme vlastnými životmi? Takéto a mnohé iné otázky mi neustále vírili hlavou.

A práve v tomto momente som sa uistil o správnosti myšlienky na vznik muzikálového Jánošíka. Úmysly neskôr naberali konkrétne kontúry a počas uplynulých troch rokov sa začali aj zhmotňovať. Mnohí ľudia spojili svoje sily, božiu trpezlivosť, talent a pracovitosť, skúsenosti a profesionalitu – za čo sa im chcem aj touto cestou poďakovať – aby sme dnes mohli pred vás, milí naši diváci, predstúpiť s pôvodným slovenským novoscénickým muzikálovým Jánošíkom. S otvoreným srdcom a otázkami. Verím, že si ich budete klásť spoločne s nami. Želám vám pekný divadelný večer!

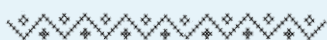
DANIEL HEVIER / básnik, prozaik, libretista, textár piesní, vydavateľ kníh

Som rád a mierne dojatý, že sa oblúkom času vraciam tam, kde som ako „muzikálový autor“ (dúfam, že sú viditeľné tie veľké úvodzovky) takmer pred tridsiatimi rokmi začínal. Vtedy som stál ako textár pri legendárnom muzikáli Evanjelium o Márii v réžii Jozefa Bednáríka. Neskôr som vytvoril muzikál o Beatles, kde som mal geniálnych hudobných „partňákov“ - Johna Lennona a Paula McCartneyho a ich nasledovateľov The Backwards. No a dnes sa opäť dostávam na Novú scénu a je to symbolické – je to môj posledný opus v tomto žánri.

Keď som dostal ponuku spracovať jánošíkovskú tému, takmer okamžite som videl, ako by to malo vyzerať a znieť. Lesy, jaskyne, tiene stromov, ktoré sa podobajú ľudským postavám... Pomenoval som si to muzikálové fantasy. Teda nie historická rekonštrukcia, ktorá už dnes málokoho zaujíma. Pre mňa boli inšpirujúcejšie víly a stromy a hlbociny lesov ako to, či sa nejaký zbojník volal Huncaga alebo Hunčaga. A tak som sa pri príprave na túto tému viacej ponáral do rozprávok, povestí, piesní, balád. A ako vždy, keď robím pre niektoré divadlo, šiel som jednotlivé výstupy na telá a hlasy hercov,

ktorí sú nositeľmi príbehu. Pretože sme chceli, aby v tomto kuse účinkovali všetci herci Novej scény, celé divadlo vrátane pána bubeníka, tak som použil spôsob, ktorý vyzerá trochu insitne. Povystrihoval som si ich tváre a hral sa s nimi na doske stola ako s postavičkami lega. A príbeh sa začal tvoriť sám podľa vlastnej logiky. Niektoré postavy sa vzopreli a povedali mi, že oni chcú ísť inou cestou a vysloviť iné slová.

Textárska časť bola trochu komplikovanejšia. Najprv som môjmu priateľovi a kolegovi Gabovi Dušíkovi poslal témy jednotlivých piesní, ktoré pretavil do konkrétnej hudobnej podoby. Potom som počúval hotové, definitívne nahrávky a usiloval sa zistiť, aké slová si pýta hudba. Nebolo to vždy najľahšie, pretože okrem príslovečných dlhých slabík – a niekedy nestačila ľubovoľná slabika, ale muselo tam byť povedzme dlhé á – som chcel, aby text obstál aj samostatne, ako básnické dielko. A samozrejme, aby poslúchal zákonitosti divadla, aby posúval alebo dotváral dianie na scéne. Moja cesta „muzikálového autora“ sa teda končí tam, kde sa začala. Som vďačný za túto púť a želám divákovi i divadelníkovi, aby našli v našom Jánošíkovi to, čo je na tejto téme podstatné: túžbu po spravodlivosti, silu snov, ale aj činov.

GABO DUŠÍK / hudobný skladateľ

Keď ma Divadlo Nová scéna oslovilo na skomponovanie hudby k muzikálu Jánošík, v prvej chvíli som prepadol panike. Čo nové sa ešte dá pridať k tisíckrát videnému a počutému? Navyše, téma Jánošík je ako futbal: každý mu rozumie a je naňho odborníkom. Stačí sa však trošku netrafiť do predstáv, konceptu publika (a predovšetkým spomínaných „odborníkov“) a všetci budú ohŕňať nosom.

Priznám sa, k nášmu Jurajovi som nemal nikdy obzvlášť „blízko“. V detstve – v bratislavských Krasňanoch – som sa nechtiac, kvôli národnosti, ocitol na strane pandúrov. Decká na dvore mi moju životnú situáciu často a dôrazne vysvetľovali. Ich argumenty boli sugestívne, ale ja som aj tak nechápal. Teraz v dospelosti im už rozumiem. Ale naďalej nechápem. Neskôr, ako potenciálny nepriateľ štátu (vtedy rockový hudobník), som sa dostal do iného, opačného postavenia. A opäť nechtiac. Vtedy som sa sám cítil trochu ako zbojník a vyvrhel. Stačilo by pár slov snaživého udavača, pošepkaných do správnych uší, o tom, čo a kedy som povedal, a hneď som mohol prísť o svoj „džob“. Dnes tomu tiež rozumiem, ale nikdy nepochopím. V tomto čase som mýtus Jánošíka považoval za marketingový ťah „verchušky“ a pokrytecký spôsob trestania slobodných slobodným. Och, aká romantická naivita!

Panika rýchlo ustúpila v momente, keď som sa – ako pandúr i zbojník v jednej osobe – prestal dívať na Juraja Jánošíka ako na patetického obra. Musel som si ho zamilovať, aby som pomohol mojim múzam – listonoškám (moje milé priateľky) doručiť mi voňavý balíček inšpirácie. Bez lásky ony totiž neprichádzajú.

Dočítal som sa, že náš hrdina bol zbojníkom len necelé dva roky a podľa iného prameňa dokonca len pol roka. Táto informácia mi hneď zaimponovala. Uznajte, robiť niečo tak krátko, na čo si spomína národ tak dlho (a v dobrom), je vskutku obrovský výkon. A ešte ďalší potešiteľný fakt: Na súde, a to už prešiel mučením, neudal svojich kumpánov. Nestal sa udavačom ani pod hrozbou smrti. Tak toto ma dostalo už úplne! Zamiloval som si ho a balíčky začali prichádzať rýchlejšie. A pekne, jeden za druhým.

Je teda zrejmé, že hudbu do tohto – pre mňa piateho – pôvodného muzikálu som zložil s láskou a úctou k neznámemu Jurajovi Jánošíkovi. Bývalému kurucovi a priznanému zbojníkovi. Statočnému a pritom neznámemu mužovi Slovenska.

PIESEŇ ANIČKY

*Keď v studničkách hviezdy svietia
nebo býva dokorán
Vo mne rastie, hľa, dieťa
Tam kľíči zázrak sám*

*Tak ho chránim
spevom stráni
v tieni bájných borovic
Cítim úžas
slza sklza do dlaní
a na zem z mojich líc*

*Len spíš, synáčik môj
život to je krásny zápas
Vyhráš nerovný boj
zlomíš putá reťazi
Tak búvaj, anjelik náš
ešte stále máš čas chápať
že zlý tak často víťazi*

*Ešte búvaš, tíško spíš
Raz sa tiež prebudíš
Budeš nieť vlastný kríž
kým ťa bieda nezauzlí*

*Moje vtáča, budeš rásť
Uvidíš, čo je to zášť
Zlovestné stopy vrážd
Rozoznáš dobrých od zlých*

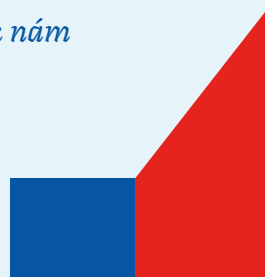
*No, predsa je život tak krásny,
hoc krivolaký
Keď máš koho milovať a keď máš
plakať za kým*

*Máš svieži dážd'
a tú vôňu brázd
čo je v nás
Milión hviezd
nad hlavou máš*

*Tu spíš, zbojníček náš
Ty sám úlohu máš*

*Život vziať
a mať ho rád
Prichádzaš k nám*

*Zázrak boží
ja mám*

ALEXANDRA GRUSKOVÁ / scénická a kostýmová výtvarníčka

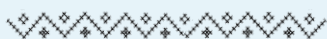
Keď vznikla táto fotografia, mala som štyri roky. A vraj som vtedy povedala: „Toto je moje javisko! Ocko ho pre mňa urobil“ Boli to moje prvé vnímané dotyky so scénou a scénickým umením. Legendárny prírodný amfiteáter vo Východnej (autor Viliam J. Gruska) bol dejiskom množstva nezabudnuteľných kultúrnych a umeleckých zážitkov, miestom stretávania sa milovníkov a šíriteľov tradičnej ľudovej kultúry vo všetkých jej prejavoch a podobách. Nápad, vzdať poctu tejto ikonickému stavbe, som dostala hneď, ako ma režisér Svetozár Sprušanský oslovil k spolupráci na pôvodnom slovenskom muzikáli Jánošík. Vtedy tu môj otec bol ešte s nami. Súhlasil s mojim návrhom, potešil sa a dal mi dôveru na adaptovanie jeho idey do podoby divadelnej scénografie.

Príbeh nášho národného hrdinu spod Tatier, spracovaný na Slovensku prvýkrát v muzikálovom žánri, ktorý má svoje inscenačné špecifiká, som videla jednoznačne spätý s panorámou hornatej krajiny. Symbol zbojníckeho lesa vytvorený radením vysokých kmeňov z kôry olúpaných stromov pôsobí ako prírodný exteriér, ale aj ako interiér ľudovej architektúry. Významovo môžeme scénu vnímať aj ako slovanské hradisko, drevený plot či hudobný nástroj - organ. Drevený materiál svojou mäkkosťou a teplou farebnosťou vytvára atmosféru a dokonalé pozadie pre farebné kompozície kostýmov a mizanscén.

Pri tvorbe kostýmov ma inšpirovali dobové vyobrazenia tradičného ľudového odevu najmä z regiónov Kysúc a Liptova, ale aj historické portréty a maľby uhorskej šľachty a Rákoczyho povstaleckých vojsk. Čerpala som aj z množstva výtvarných a filmových diel, zachytávajújúcich rôzne podoby samotného Jánošíka. Mojou ambíciou bolo naštudovaný materiál pretransformovať do podoby nadčasového divadelného kostýmu s prvkami fantasy, popritom však zachovať štýl a charakter tradičného ľudového a dobového šľachtického odevu.

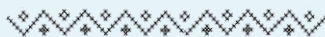
Verím, že ocko by bol s našim Jánošíkom spokojný. Venujem mu túto inscenáciu ako prejav vďaky za všetko, čo mi do života odovzdal. Profesionálne aj ľudsky.

ĽUBOMÍR DOLNÝ / dirigent

V úvodnej piesni nášho muzikálu, ktorá nesie názov Dejiny Slovenska, sa dozvedáme, kým všetkým je postava Jánošíka pre autorov libreta, a to v kontexte zlomových momentov slovenskej histórie. Ja som sa nikdy nezamýšľal nad tým, kým je pre mňa Jánošík. Neviem posúdiť, do akej miery bol (či bude) prínosom ďalším generáciám Slovákov. O tom nech diskutujú historici, vedci, sociológovia. Pre mňa je inšpirujúca jeho odvaha vytrčať z davu. Ale aj memento, že sa tým pádom stanete trňom v oku spoločnosti. V tom vidím paralelu s dnešným svetom. Ak chce niekto v dnešnej spoločnosti dosiahnuť niečo prevratné, osobité a osobnostné, prepojené ešte aj s otázkou spravodlivosti, nestretne sa iba s otvorenou náručou a pochopením, ale aj s množstvom prekážok a neraz aj tragickým koncom. Jánošík je pre mňa TEN, KTO VYSTÚPIL Z DAVU.

A čo pre mňa znamenala práca na muzikáli Jánošík? Pre mnohých mojich kolegov by to bola česť participovať na „dovykresľovaní“ javiskového obrazu národného hrdinu. Ja však nie som človek, ktorý by sa chcel pohybovať vo svete minulosti. Vzory sa snažím nachádzať v prítomnosti, vo svojej blízkosti. V rodine, v práci, medzi kamarátmi, kolegami... Preto v tejto inscenácii sú pre mňa Jánošíkmi všetci jeho tvorcovia. Pripraviť a realizovať pôvodný muzikál je veľmi náročné. Na Slovensku až jánošíkovsky odvážne. Ak by som to chcel rozmeniť na drobné, znamenalo by to napísať hrubú knihu o všetkých tých stretnutiach, polemikách, rozhovoroch, hľadaní aj hádkach, výrobe, skúškach, korepetíciách a „zladení“ desiatok až stoviek ľudí. A iba tí, ktorí takýmto procesom prešli, vedia naplno pochopiť tieto riadky. Ja som do tohto zložitého procesu vstupoval vždy veľmi rád. Pre prácu hudobného naštudovania diela sú kľúčoví traja ľudia: režisér, skladateľ a textár. Spolupráca so Svetozárom Sprušanským je pre mňa vždy zárukou pripraveného a neúnavného režiséra s chápaním muzikálového žánru a poznaním špecifických postupov skúšobného procesu. Gabo Dušík je pre mňa nielen výborný skladateľ, skvelý autor chytľavých melódií, ale aj priateľ, s ktorým keď pracujem v štúdiu, mám pocit, že nepracujem, a keď sa s ním zarozprávam, strácam pojem o čase. A spolupráca s Danielom Hevierom bola pre mňa návratom do detských čias. Miloval som jeho tvorbu pre deti a ani len som nesníval o tom, že o niekoľko rokov s ním budem pracovať na spoločnom diele. Ako dieťa som si totiž spisovateľov predstavoval ako nadpozemské bytosti, ktoré asi ani nechodia po ulici a do obchodov.

JÁN ŠEVČÍK / choreograf

Keď prišla ponuka z Divadla Nová scéna spolupodieľať sa na muzikálovom Jánošíkovi, ani na chvíľu som nezaváhal. Postavu Jánošíka vnímam priam bytostne a sprevádza ma doslova celým mojim životom.

V našej rodine sa traduje historika, že môj pradedo hral v prvom slovenskom celovečernom hranom filme Jánošík (1921) bratov Siakelovcov. Ale predovšetkým, keď sa povie meno Jánošík, na um mi zide ako prvý môj otec. Tým samozrejme nechcem povedať, že by bol zbojníkom. Môj otec, zaslúžilý umelec Milan Ševčík (z dôb to nedávnych), je jednou z najvýraznejších tanečných osobností svojich čias. V päťdesiatych až sedemdesiatych rokoch sa počas svojej aktívnej tanečnej kariéry preslávil najmä virtuóznym stvárnením tanečnej postavy Jánošíka vo veľkolepých choreografických dielach maestra Juraja Kubánku vytvorených pre SĽUK. Bola to výnimočná Povešť o Jánošíkovi a hôrných chlapcoch a Malovaní zbojníci. Otec si zahral postavu Jánošíka aj v televíznom spracovaní poviedky Junácka pasovačka (1963) v réžii Olgy Chodákovej s choreografiou Štefana Nosála. A v tom istom roku si zahral aj člena zbojníckej družiny v legendárnom Jánošíkovi od Paľa Bielika. Kam mi moja pamäť siaha, kamaráti a kolegovia otcovi nepovedali inak ako Milanko – Jánošík. S Jánošíkom som teda doslova vyrastal. Jánošík ma vychoval.

Možnosť choreograficky tvoriť a pracovať na divadelnom Jánošíkovi, zloženie autorského tímu, kompletný herecký aj tanečný súbor Divadla Nová Scéna, nové videnie známej témy, inšpiratívna hudba a fakt, že pôjde o nový pôvodný muzikálový tvar, toto všetko bolo pre mňa viac ako zaujímavé. Bolo to aj akési symbolické uzavretie alebo presnejšie povedané, predĺženie môjho životného „jánošíkovského“ oblúku. A to ani nehovorím o úsmevnej skutočnosti, že meno jedného z tanečníkov v tejto inscenácii je Juraj Jánošík. Nech sa teda všetkým Jánošíkom darí! Aj tomu nášmu – divadelnému!

PIESEŇ JÁNOŠÍKA SPOD ŠIBENICE

*Bože môj, tichne boj, nájdem mier v zlom tieni šibeníc
Vždy som šiel bez obáv poutierať slzy zo slabých líc
Náhle kráčam sám s hlavou vztýčenou, nemusím sa už viacej báť
tak sa dívam späť, na ten zlý, krutý svet – mám ho stále rád
Pane náš, neviem sa smiať
nad svetom plným zrád*

*Odhodím z plných síl do výšky na Mesiac palošík
Vtáci chór z našich hôr nikdy viac nezaznie, Jánošík
Dávno viem, že súd roztrhá mi hrud', ako zbojníkom toľkokrát
Stovky zradných rád – všetko za to stálo, túžby chcú mi vziať
Pane náš, neviem sa smiať
Môj život nebol pád*

*Bol som hôrne dieťa
slobodný ako vtáča
sám vo výškach som lietal
Ak som zlý, nech povie súd
Nezlomný z rána vstávam
Zjazvený odolávam
Bol som poddaný, čo sa nikdy nepoddá
Dnes na svitaní život svoj sám odovzdám*

*MATKA
Synček krásny
Aké máš sny?
Spinkaj tíško
bezbranný*

*JÁNOŠÍK
Mama, stráž ma
k tebe kráčam
kde rieka lásky
pramení*

*Budem snívať
za vás dýchať
živý stále
stáročia*

*VŠETCI
Veky chráňme
meno známe
Juraj Jánošík
V srdci ho stále máš
Národ náš!*

*Vždy bol hôrne dieťa
Slobodný ako vtáča
Sám vo výškach lietal
Ak bol zlý, nech povie súd
Nezlomný zrána vstával
Zjazvený odolával*

*JÁNOŠÍK
Bol som poddaný, čo sa nikdy nepoddá
Dnes na svitaní život svoj sám odovzdám*

FINÁLE

*Orla už udobal ten krdel'vrán
Tečie krv búrlivá zo siedmich rán
Dnes viac ho niet, iba krákanie
A v prachu ciest len krídla zlámané*

*Nuda žiť bez popráv
volá dav prázdnych hláv
Ten výjav
svet má rád
Krv visí na stebľách tráv*

*Divadlo dávnych čias
láka vždy nás aj vás
Nádhera
Na to sa krásne z diaľky pozerá*

*Jánošík
Jánošík
Lotor či svätec*

Stále budeš viac rásť v nás

*My sme tí zbojníci a sme tiež kati zlatí
Prilož si klát na ohník sám si vinovatý
Sme verní zradcovia, vždy za nás všetko platí
legenda Jánošík*

S PODPOROU

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BRATISLAVA - STARÉ MESTO

MEDIÁLNI PARTNERI

RÁDIO EXPRES

ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

.tasr.

slovenka

tv-program.sk

PARTNERI

VÍNARSTVO MIRO FONDRAK

BWD

"BEST WINES DISTRIBUTION"

 DIVADLO
NOVÁ SCÉNA

JÁNOŠÍK

Program Divadla Nová scéna k inscenácii JÁNOŠÍK

zodpovedná redaktorka: **Ingrid Fašiangová**

zostavil: **Svetozár Sprušanský**

fotografie: **Dalibor Krupka**

autor výtvarného návrhu: **Matúš Matátko**

grafická úprava: **Tomáš Miško**

www.novascena.sk

